

y.
ai járásá-
ég végre-
zatot hir-

izetés él-

at, hogy
sukat és
okkal fel-
július hó

é. hó 18-ik

Szávits,
szolgabíró.

1898. évi
helyesnek
a főkönyvi

0. §-a és
a értelmé-
kezdve 15

oki irodá-
kinthetők.

vi július

s Zoltán,

ster h.

si elmök h.

7.

testületé-

8. ggy. az

özsegháza

tási költ-

égl a és

ül 639 frt

unkálatok

li árlejtés

án d. e. 9

ndékozók

matpénzül

tra vonat-

elek Gyül-

brák alatt

5-én.

János,

6.

ny.

az 1881.

n ezennel

sei tekin-

5/1 polg.

karloviczi

ok végre-

er Paulin

ke, ennek

tól számi-

esen 141

endelt ki-

piróilag le

ült külön-

kból álló

utján el-

5/1. polg.

5 végzés

enezén al-

ék délelőtti

és ahhoz

oly meg-

z érintett

. évi LX.

bet igérő-

gnak.

évi július

István,

végrehajtó.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Bacsokere,

Zápolya-utca 1-56 szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybacsokere, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előzetesek
és a lap szétküldésére vonatkozó
felszámolások intézendők.

Telefon 21. szám.

Nagybacsokere, 1899.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

XXVIII. évfolyam, 164. szám.

Hirdetési árak:

Egész évre	12 ft.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy hóra	1 "

— Egyes szám ára 4 kr. —
Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknban.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap esti 6 óráig.

Csütörtök, július 20

Rendkívüli megyei közgyűlés.

Nagybacsokere, július 20.

Amikor künn a mezőn peng a kasza
s az aggódó gazda nap-nap után remegve
kérdi, vajjon mikor hordhatja be gaboná-
ját, ilyenkor mi csodálni való sincs abban,
ha a törvényhatósági bizottság tagjai nem
hagyják el a gazdaságukat, hanem köz-
ügyek helyett a termésükkel foglalkoznak.
Igy volt ez ma délelőtt is, amikor, mint
ez előre látható volt, csak a törvény-
hatósági bizottság egy csekély töredéke
jelent meg a mára kitűzött rendkívüli köz-
gyűlésen.

Jelen voltak: dr. Dellimanics Lajos alispán,
Botka Béla főjegyző, Poroszkay Béla, báró
Nikolics Fedor, Urbán Péter, Szabó Ferenc, dr.
Brájer Lajos, Grósz György, Jekelfalussy Zoltán,
Szentiványi Zoltán, Rözer Adám, Gesztessy
László, Stembach Antal, Lindhof János, Damaszkín
Arzén, ifj. Zsirus Lajos, dr. Milos Aurel, Franz
J. L., Baaden Károly, Riesz Jakab, Hadfy Döme,
dr. Pap Géza, Pap Ernő, Holz Ferenc, Szekulics
Milutin, dr. Gyertyánffy Jenő, Szalay József, dr.
Schall Ferenc, Bielek Antal, Semsey Gyula, Stei-
nitzer Géza, Végh Károly, Sira Károly, Daniel
Ferenc, Lauka Gusztáv, dr. Kis János, Rigó István,
Balás Iván, Hertelendy Ferenc, Wekerle Nándor,
Szilágyi Albert, Szépfy Elemér, Beller István,
Szathmáry Kálmán, Ország Péter, Faur Kornél,
Réczey Gyula, Keresztes Aladár, dr. Végh Lajos,
Orsó Gáspár, dr. Perisics Zoltán, Mencer Lipót,
Jablonszky Miklós.

Rónay Jenő főispán 10 órakor el-
foglalja az elnöki széket s szívélyesen
üdvözlőlvén a megjelent bizottsági tagokat,
a mai napra egybehívott rendkívüli köz-
gyűlést megnyitja. A közgyűlés egybe-
hívását több fontos közigazgatási ügynek
sürgős elintézése, de különösen az uti-
pénztár állapotáról teendő jelentés tette
szükségessé.

Következik a tárgysorozat, melynek
első pontja a vármegye utipénztáráról
szóló jelentés.

Rónay főispán kiemeli, hogy az uti-
pénztár a torontáli h. é. vasutakért vállalt

garancia folytán két esztendőn keresztül
280.000 forintot kifizetni volt kénytelen,
ugyhogy amennyiben az elvállalt szava-
tosság alapján ezentul is fizetést eszközölni
lesz kénytelen, nem képes kötelezettségének
megfelelni s esetleg fel kell emelni az
utiadót.

Nagy figyelem között szólalt fel ez-
után dr. Dellimanics alispán, behatóan is-
mertetvén azon komoly helyzetet, melybe
a vasutak rossz üzembevétele folytán az
utialap jutott. Az elvállalt kötelezettségek
értelmében Torontálvármegye utipénztára
amortizáció fejében évente 270.000 forin-
tot fizet, ugyhogy 1899. évvel együtt
körülbelül egy fél millió forintot
tesz ki azon összeg, melyet fedezniük
kell. Ha ennek az elvállalt kötelezettség-
nek továbbra is meg kell felelnünk, ugy
a 7 1/2%-os utadó mellett nem leszünk
képesek a kamatgaranciát fedezni, sőt még
a törvényes maximum, vagyis 10% sem
lesz elegendő. Szóló hangsúlyozza, hogy
az intéző körök foglalkoztak a vasuti
üzem kezelésének javításával is s miután
arra a tapasztalatra jutottak, hogy a ter-
heket ily körülmények között nem bírja
el az uti pénztár, arra az elhatározás-
ra jutottak, hogy állami kezelésbe
adják a vasutat, feltéve, hogy oly ked-
vező szerződést kapunk, hogy a vár-
megye a kamatgarancia terhe alól, habár
csak részben is, felszabadul; mert a ka-
matgarancia és annuitás mintegy 500.000
frttal terhelné meg az utialapot, mit szóló
nézete szerint a vármegye közönsége még
rövid időre sem bír el Szóló biztosítja
a törvényhatóságot, hogy azon lesz, mikép
lehető rövid idő alatt megtalálja a kibonta-
kozás módját, melyről a legközelebbi köz-
gyűlésnek fog javaslatot tenni. (Általános
élénk helyeslés)

A közgyűlés tudomásul veszi az uti-
pénztár jelentését, elrendeli annak a fel-
terjesztését, az alispánt pedig megbizva,

hogy a legközelebbi közgyűlésnek a ki-
bontakozás módjáról jelentést tegyen.

Élénk figyelmet szentelt a törvény-
hatósági bizottság a temesvári kereskedelmi
és iparkamara átiratának, melyet a Béga-
csatorna hajózhatóvá tétele tárgyában inté-
zett a vármegyéhez. Torontálvármegye,
mint ismeretes, egy ízben feliratot intézett
a földmivelési miniszterhez, melyben ké-
relmezte, hogy a Bégát Nagybacsokerektől
Titelig tegyék hajózhatóvá. A kamarának
átitára is azzal válaszol a vármegye
közönsége, hogy a földmivelésügyi minisz-
ternél megismétli régebbi kérelmét.

A közgyűlést holnap folytatják.

HIREK.

Tájékoztató.

Augusztus 28 Közigazgatási bizottság.

A gőz- és kádfürdő mindennap reggeli 6 óratól esti
7 óráig nyitva van; hőlgyek részére a gőzfürdő kedden
és pénteken d. u. 5 óráig; ugyanazon napokon fél 6-tól
8 óráig este urak részére is. Naponta zuhany-fürdő.

— **Kinevezések.** A király dr. Publik Ernő
szabadkai bírói albirót a pancsovai ügyész-
séghez alügyészé kinevezte. — Ugyanazon
miniszter kinevezte továbbá Kövér Akos temes-
vári járásbírói albirót alibunári járásbíróvá.

— **Erzsébet királyné halálának évfordulója.**
Az idő siet, rohan. A mi fájdalomunk panasza,
a mi örömünk egetverő diadalkiáltása meg nem
állítja. Tavaly volt egy nap, egy nyárutós meleg
délután, a mikor azt hittük egy percre édes
mindnyájan, hogy megáll a világ forgása és
ránk szakad az ég minden csillagával. Közleg
ujból szeptember 11-ike. Ujából ott állunk előtte,
a legszomorubb magyar évfordulók egyike előtt.
És a mi lelkünk iszonyatos sebében keresztül
lassacsán kiszivárog majd a forró égető vér,
ajkunkról eiszakad az átok szava arra az emberre,
a kit nem említünk nevében többet soha. És aztán
jön megint az idő és rakja a hüs finom port
szívünk sebére, a port, mely eltemette a Faraok
piramisait, és eltemet még manapság is sok
mindent, fájdalmat, örömet, barátságot, gyűlöletet.
— Az első, a ki megemlékezett a szomorú nagy
napról, Dessewffy Sándor püspök volt, a ki VIII.

A „TORONTÁL“ tárcája.

Hivatalos kiküldetés.

— A „Torontál“ eredeti tárcája. —

Jogi praxison voltam a vidéken. Remekül
éltem. Principálisom amolyan teljes-próbás vidéki
tekintély volt. Ennek folytán természetesen bank-,
uradalmi ügyész és különféle nemes és kevésbé
nemes célu egyesületnek jogtanácsosa is volt.
Ily előkelő iroda vezetése lehetni minden
esetre jelent valamit — a vidéken. Reám nézve
azt jelentette, hogy dacára annak, hogy nem
ütöttem még nyélbe szigorulatimat, uton-utfélen
megdöktoroztak. Sőt, hogy önézretemet fokozzák
— horribile dictu — hitközségi adóval is sújtot-
tak, amelyet azonban nemcsak elő-, hanem nem-
fizetés folytán le is irtak.

Szóval: élveztem előkelő pozícióm összes
képzelt és képzeltetlen előnyeit farsang ide-
jén és azon kívül; financiám háztartásában azon-
ban elég gyakran csupán a jó öregem részéről
megszavazott póthitel állíthatta helyre az európai
egyensúlyt.

Vidéki praxison búbajos poézisát azonban
kétségtelenül a hivatalos kiküldetések ké-
pezték. Egy-két napra elhagyni íróasztalomat,
nem törődni a záros terminusokkal és e helyett
kiszállni egy idyllikusan fekvő falusi járásbíró-
ság székhelyére; vagy szakértőkkel és a per
bírájával — valamint a mindig mulatságos tanuk-
kal — botorkálni a mezőn, örökké mulatságos
volt előttem.

A történeti hűségnek tartozom annak kije-
lentésével, hogy a hivatalos teendő mindig
erősen mellékes szerepet játszott ilyenkor, a

főszerep állandóan az ad hoc bohém-komániává
alakult kiszálló-bizottság által rendezett külön-
féle szórakozásoknak jutott.

Most már érthető, hogy miért örültem meg
annyira azon hivatalos kiküldetésemnek, mely-
ben egy 10—12 tagból alakult vegyes bizottság
volt részt veendő. A program határozottan
biztató volt. A bizottság működésének helye: a
kanyargó Tisza partja körülbelül 25—30 kilo-
méter hosszban. A bizottság tagjai: a földmivelés-
ügyi miniszterium kiküldötte; az érdekelt ármen-
tesítő társulatok képviselői, a kirendelt gazda-
sági szakértők és a partmenti birtokosok meg-
bízottai. (Szerény magam ez utóbbi kategóriába
tartoztam; egy akkor aktív miniszter édes
anyjának érdekeit képviseltem.)

A bizottság teendője: az árterületek fel-
mérése és kártalanítás céljából felbecslése.

Minden ambicióm dacára csakhamar belát-
tam, hogy e tiszteletreméltó szakértő-gyüleke-
zetben szerény szerep jut majd jómagamnak.
Mindazonáltal gondosan felszereltem magamat a
szükséges meghatalmazással, tömegtelen sok
papirossal és komoly ábrázattal mutatkoztam be
a bizottság minden rendű és rangu tagjainak a
— kaszinóban.

— Hát nem a Tisza partján?! Kérdik
önök teljes joggal.

— Nem, kérem tisztelettel; mint mondám:
a kaszinóban.

A dolog ugy történt, hogy az ügyben leg-
inkább érdekelt ármentesítő társulat derék igaz-
gatója a bizottság tagjait — kiszállás előtt — a
kaszinóba hívta meg barátságos villásreggelire.
Engem telefonon hívtak meg. Rögtön letettem
tollamat. Erélyes utasításokat adtam körmölő
jogászgyerekeinknek, kocsiba ugrottam és né-

hány perc múlva már melegen szorongatta ke-
zemet a kaszinó elegáns természetben az említett
kedélyes direktor ur. Felvilágosított, hogy azon
nézetem volt, hogy a reánk váró nagy munka
előtt jó lesz „egy kicsit falatozni.“ Helyeslőleg
bólintottam és végigtékitettem a jó hangulat-
ban lévő bizottságon. Csakhamar kedves ismerőse
voltam az egész társaságnak, az asztalnál pedig
az előkelő kliensem megillető disztes helyre
kerültem. A háttérben durrogó pezsgő palackok
és a mindjobban közeledő cigánybanda cincogása
kétségtelenné tette, hogy itt „közkölségen“
vigadunk.

A kedélyes reggeli elköltése után a Rákóczi-
induló ütemei mellett kocsikra szállt a bizottság
és fürge alföldi lovaink alig egy óra alatt ki-
röptettek bennünket az érdekelt partmenti
birtokosok falujába. (A Tisza szőke hajjai innen
egy további félóránra nyaldosták kliensem
szántóit.)

Az egyik birtokos árnyas lugasaiban
kényelmesen konyakoztunk, az én kliensem pedig
ősi, nemesi kuriáján egyenesen lukullusi ebéd-
várta és vendégelte meg a dolgos bizottság
érdemdu tagjait.

Itt szerét tehetjük, hogy elősoroljuk a
bizottság tagjait.

Az asztalfőn — a vendéglátó előkelő házi-
asszony jobbán — ül a földmivelésügyi miniszter
által kiküldött kir. főmérnök. Elegáns alakja a
korrekt gentleman benyomását teszi, midőn a
nagyságos asszonnyal közli az államtitkárnak
és az osztályt vezető tanácsosnak a szóban
forgó ügyre vonatkozó utasításait és a házi-
asszony — konyháját és pincéjét magasztalja.
A háziasszony meg egyre osztja parancsait az
asztal körül sürgölődő szolgálhadnak . . .

pásztorlevelében felszólította a papságot, hogy szeptember 11-én az összes templomokban gyászmisét szolgáltasson, a közönséget pedig, hogy adakozzék egy Budapesten építendő Erzsébet-émléktemplom javára. És mi azt bízzuk, hogy a püspök felszólításának a magyar közönség valláskülömbőség nélkül tesz eleget, a mikor a mi istenben boldogult királynénk szent emlékére van szó.

— **Petőfi-ünnepély** és Torontálvármegye. Ama nagyszabású ünnepélyre, melyet e hó 30-án rendeznek Segesvárott, a bizottság meghitta Torontálvármegye közönségét is. A ma délelőtt megkezdett rendkívüli közgyűlés örömmel vette tudomásul a meghívót s a Petőfi-ünnepélyen való képviselővel egy négytagú küldöttséget bízott meg, mely áll Botka Béla m. főjegyző vezetése alatt: Lauka Gusztáv, dr. Brájer Lajos és dr. Végh Lajos megyebizottsági tagokból. Ugyanekkor határozatba ment, hogy a vármegye területein megalakítják azokat a bizottságokat, melyek a Petőfi-ház részére fognak gyűjtést eszközölni.

— **A közművelődési egyesület.** A „Torontál-megyei magyar közművelődési egyesület“ f. év augusztus hó 3-án délután 4 órakor tartja az évi rendes közgyűlést Nagy Beeskereken, a községi népiskola értekezleti termében, hova az egyesület tagjait ezúton is meghívja az igazgatóság.

— **Az igazolványos altisztek.** A hadügyi kormány mindenképen jó példát ad arra, hogy a szolgáltatásban, vezetés alatt működő személyzet érdekeit mint kell biztosítani, nemcsak a szolgálati idő alatt, hanem azontúl is, mikor a polgári életbe akarnak átlépni. Ennek a gondoskodásnak egyik eredménye, hogy a 12 évet katonai szolgálatban eltöltött altiszt igazolványt kap és az ilyen igazolványos altiszt állami és törvényhatósági irnoki állások betöltésénél előjogot nyer. A belügyminiszter most leirt a városokhoz, hogy ezt az előnyt a honvédelmi miniszter értesítése szerint nem mindig adják meg, a jövőre tehát a rendelet szigorú végrehajtását követeli.

— **Vasárnapi szünet korlátozása.** A temesvári kereskedelmi és iparkamara értesülése szerint a kereskedelmi m. kir. miniszter elrendelte, hogy a fuvarozás a munkaszüneti napot követő napon reggeli 3 órakor megkezdhető s a fuvarozás előkészítése is fogantatba vehető.

— **Segédjegyző választás.** Joanovits Dusan mokrini anyakönyvvezető-helyettes Szerb-Szent-Péter községbe segédjegyzővé választott meg.

— **Mulatság.** A szárcsai fiatalság 1899. évi július 26-án a „Grosz“-féle szállodában zártkörű táncmulatságot rendez. Beléptidj: személyjegy 70 kr., családjegy 1 frt 50 kr. Kezdeté este 8 órakor.

Az érdekelt ármentesítő társulatokat az igazgató-mérnökök képviselik itt méltóan, midőn az asztalra került borokról tartanak szakszerű, összehasonlító borászati előadást. Nem volnának kifogástalan folyamtermékek, ha theoretikus fejtegetéseiket rögtön gyakorlatilag be nem bizonyítanák. Fogyaszt is mindegyikük az általa favorizált nedűből tekintélyes mennyiséget, minnek következtében napbarnította arcuk különleges fényt nyer, a tósztok árja pedig megindul.

Ezalatt a piros pozsgás arcú és nem lateiner divat szerint öltözködő gazdasági szakértők magas röptű agrár-tanulmányokat folytattak az ország különböző vidékei termőképességéről. A tanulmányok azonban — csodálatos módon — oly intenzívek, hogy az elébük került tálat minden megürültek és diszkrét utasításokat adnak a fel szolgáló inasoknak, hogy az üres tálat telt tállal cseréljék fel. Mialatt az inasok parancsaikat teljesítik, jut némi szabad idejük a mai kiküldetés céljait propter formam érteniük. De a felvetett téma hirtelen elveszti érdekességét, amint az inasok a gözölő tállal megérkeznek.

A partmenti birtokosok érdekeit képviselő fiskálisok egymás szomszédságába kerültek. Nagy hévvel adják elő egymásnak legújabb kuszált jogeseteiket. Már régen nem törődnek az asztalra kerülő újabb ételekkel, annál nagyobb pusztítást visznek azonban véghez a háziasszony remek tartalma szivar szekrényében, úgy hogy érdekes jogvitájuk valóságos füstfelhőben folyik.

Délutáni 4 órára járt már az idő, midőn a kiadott jelszóra asztalontásra határozta el magát a nagy munkát végző bizottság.

Fél óra múlva a Tisza töltesén haladt a kiszállt bizottság karavánja, — vig énekszóval. A Tiszapart mentén elterülő és a bizottság által felbecsülendő füzesnek az esteli szellő-okozta

— **Hymen.** Özv. Schlesinger Gersonné leányát, Malvin kisasszonyt a napokban jegyezte el Basch Tivadar kereskedő.

— **A háziezred bucsuzása.** Megemlékeztünk már róla hogy augusztus hó 2-án hangversenyyel egybekötött táncestély lesz abból az alkalomból, hogy a 29-ik gyalogezred nagybecskereki zászlóalja Temesvárra távozik. A rendezőség ez uton értesíti a kaszinó-társulat összes tagjait, hogy a meghívás általános és külön meghívók nem küldetnek szét.

— **A zenekedvelők hangversenye.** A nagybecskereki zenekedvelők egyesülete 1899. július hó 22-én hangversenyt rendez a kaszinó kert-helyiségében, melynek műsora a következő: I. 1. Huber Károly: Magyar Király induló. 2. Reissiger: „Hegyi malom“ című dalmű nyitánya, előadja a zenekar. 3. Weinzierl M. „A tavasz varázsa“, vegyes énekzenekari kísérettel. 4. Weber: Egyveleg a „Büvös vadász“ c. dalműből. II. 5. Kéler Béla: Rákóczy nyitány, előadja a zenekar. 6. Milde L. „Tavasz ébredése“, vegyes énekzenekari kísérettel. 7. a) Moskovski M.: Serenata. b) Meyerbeer G.: Koronázási induló a „Próféta“ című dalműből. Kedvezőtlen idő esetén a hangverseny nem tartatik meg. Belépti jegyek csakis a pénztárnál kaphatók. A hangverseny 8 órakor veszi kezdetét.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Balatonfüredről írja lapunk egy barátja a következő érdekes történetet: Óriási feltűnést keltett itt vasárnap délután egy fővárosi úri leány öngyilkossági kísérlete. Csak néhány nap előtt érkezett Rév-Fülöphé egy előkelő gazdag erdélyi család, két öreg asszony és egy úr. Egy fiatal szép budapesti leány jött meg velük, kit gyógyulni hoztak ide a rokonok a Badacsony alá, a Balaton folyton ringó kék vizéhez. A család kerülte a társaságot és folyton a szép, de mindig szomorú leánnyal foglalatzkodott, ki gyakran óraszám nézte el a magányos csendes villa lombos terraszáról a napfény szikrázó kavargását a mozgó vizen. Csodálatos káprázatos játéka ez a színeknek, különösen az ily beteges álmodozó lelkeket vonzza az aranyárgán villanó izzó hullámok lassu locsogása. És a halvány szép leány nézte, folyton ezt nézte, este a hold főlukkant az égen és hosszú ezüstös sávot rajzolt a mozgó sötét vízre; a leány ott ült a terraszon és mörögt bántul bele a víz lassu táncába, mintha valami titkot akart volna ellesni a zizező haboktól, vagy mintha az óriási víztömeg mélyét kutatták volna égő szemei, ilyenkor kereste a puha sárga fővényt, hova rövid időre alámerül a tetem, míg újból fölszínre nem hozták a habok. És megsugott egy nagy titkot a leány a Balatonnak. — Vasárnap reggel azzal a kéréssel állt a szép leány elő, hogy

el szeretne menni Füredre. Szinte vidám arcot mutatott, mosolygott is kéréséhez és a rokonok örömmel is beleegyeztek. Az egyik ősz nagynéni kísérte el a leányt. Valami reszkető idegesség lepte meg a leányt, mikor a „Baross“ csavargózós földézetére lépett. Az ernyős helyen foglalt helyet a földézetten, fölkelt helyéről és nézte a hosszú barázdát, melyet a hajó hasított a nagy vizen. Eörs alá ért a propeller és akkor a szép leány hirtelen ugrással átvetette magát a hajó korlátján, a következő pillanatban már elnyelték a fölkavart, mormoló habok. A hajón azonnal észrevették, a kapitány megállította a gőzöst, Havas Imre matröz gyorsan mentő csónakba ült és nehéz munka után kifogta a fuldokló leányt. A matröz a szükséges gyors élesztési kísérleteket végezte el előbb s mikor látta, hogy a már merev test megmozdul, egyenesen a hajóhoz evezett, hol maga a kapitány vette gyógykezelés alá a leányt. A megremült utasok csodálkozó örömmel bámulták az életrevaló szép leányt, ki egyre fuldokolva zokogott, sirt és töredezett hangok folytak csak le vonagló ajakáról. Az előhívott orvosok azonnal megvizsgálták Füreden, de aggodalomra semmi okot sem találtak már. A szép urilányt családott szerelem kergette a hullámsír felé. K . . . Rózsikának hívják, az édes apja a főváros egyik legelőkelőbb hivatalnok.

— **Elfogott rablóbanda.** Szegedről írják: A városzéli házak alacsony szobáiban igen furcsa népek rejtőznek olykor. Alakok, akik tévetegen, munka nélkül élik át a napokat s utóbb lopni járnak, hogy legyen mit enni. Itt van most négy iparos segéd, mint rabló. Kettő még szokásban, akik pár nap előtt egy éjszakai nyilvános házat raboltak ki a torontál-megyei Török Kanizsán. A nevük: Mezei Béla, Tóth Antal, Pulay József és Schönberger Samuel. Ez a dologtalan társaság leginkább Mezei Béla anyjának lakásán, a rókusai városzéli Tündér-utcában tartózkodott. Együtt jártak már régebben s együtt is „dolgoztak“, lopván, ahol lehetett. Veres Pálétól Rókusról libákat, hasonló módon több eddig be nem jelentett felsővárosi helyről is. Ez a banda a múlt héten elhatározta, hogy Török-Kanizsán kirabol egy gazdag kereskedőt. Erre az ösztökelte őket, hogy Mezeinél azt mondta nekik:

— Gyávák vagytok, nem tudtok semmit sem hozni a házhoz . . .

No, majd ők hoznak valamit. Tóth Antal, a társaság kanizsai tagja ajánlott kirablásra egy odaváló gazdag embert. Az jó fogás volna, csak hogy mindenki jó hosszú késsel fegyverkezzen föl. El is indultak Török Kanizsára, állítólag gyalog déli egy órakor s oda esti nyolc órára érkeztek. Ejjel be is mentek Lampel Sámuel ottani vagyonos kereskedő lakására a kerítésen keresztül. Tóth Antal az udvarból a bezárt konyha-

zizzenébe olvadt vele össze édes harmóniává . . . Néha-néha megáll egy-egy kocsi, mert utasai néhány tiszaparti margarétát akarnak szedni az — otthonvalóknak. Mikor így lábukkal érik a bizottság működésének „helyszínét“, esik néhány szó a bizottság feladatáról. Ekkor törtet előre egy nemzetiszínű zászlót lengető Tiszagözös. A bizottság tagjai láthatólag megörülnek ennek, a pusztá egyhanguságában kedves látványoknak. Mi természetesebb, mint hogy fehér kendőt lobogtatnak a fedélzetten sétálgató utasok felé, kik e szíves udvözlöt lekötőlező mosolylyal és fehér kendőik viszontlobogtatásával honorálják . . .

Ezenközben a láthatár széléhez közeledik a nap fényes korongja. A bizottság elérte célpontját: az ötös számú gátörházat. A menet élén haladó és házigazdaként szereplő igazgató mérnök utitársával leszáll kocsijáról. Példájukat követi az egész bizottság. (A kocsisok lovaikkal és járműveikkel eltűnnek a gazdasági udvarba.)

A társaság elhelyezkedik az örház tágas szobájában, hol terített asztal és bontott pezsgős palackok várják. A kaszinó délelőtti cigánybandája Dens ex machinaként előkerül a mellékszobából és rágyújt szép magyar nótákra. A jókedvű bizottság hangulatos tósztokban köszöni meg a házigazda igazgató-mérnök lekötőlező figyelmét és dicsőíti benne a híres magyar vendégszeretet méltó letéteményesét . . .

Az igazgató ur elemében van. A Tisza partjára kísértáló bizottsági tagokat megkínálja frissen fejt tejjel. Kisebb-nagyobb csoportok keletkeznek: néhányan lakikáznak a játszi esti szellőben a Tiszán; a gazdasági szakértők a közeli nádasban „kacsáznak“; benn az örházban pedig megalakult egy kedélyes — alsópárti.

Engem a derék igazgató ur vett nagybecsü

pártfogásába. Titokteljes hunyorítással bevezet a konyhába, hol megmutatja: miként készíti a gátör fiatal felesége, egy tüzről pattant, kívánatos magyar menyecske, a hamisítatlan, izletes halászlét.

. . . A secessionisták csakhamar előkerülnek, asztalhoz ülnek és falrengető éljennel fogadják a vendégszerető igazgató urat, midőn sajátkezüleg szolgálja fel a dicső halászlét.

. . . Nem volnék őszinte, ha be nem valánám, hogy mialatt a bizottság oly pompás hangulatban volt, jómagam — gondolatokba merülve — határozottan lelkiismereti furdalásokat éreztem. A patvarba is! Én minden eddigi hivatalos kiküldetésemnél, ha nem több, de mindenesetre legalább egy jegyzőkönyvet irtam alá, melynek tartalmáról azután hűségesen beszámoltam derék princípálisomnak. Ma pedig mindent látok, csak jegyzőkönyvet nem! Mivel és miről fogok a princinek referálni?! Hamarosan interpelláltam is e tárgyban a kedélyes igazgató urat és közöltem vele táplált aggodalmaimat. Ő pedig sietett meonygatni:

— Meglesz, meglesz, kedves doktor ur, szolt vállamat megvergetve; tessék ebből a pompás halászléből!

Mit tehettem: uszтам az árral. Magam is konstatáltam, hogy „Törley“ csak „Törley“, míg „Mumm“ mégis csak „Mumm“ marad! A csárdást pedig jártam nem kisebb hévvel, mint a többiek . . .

. . . Éjfél volt, midőn a bizottság tagjai — visszaérve a városba — a főtéren érzékeny bucsut vettek egymástól. Ekkor konstatálták hivatalosan, hogy a legifjabb gazdasági szakértő nincs itt; mire felvilágosításként elmondta az egyik ügyvéd, hogy látta: midőn a harmadik számú örháznál egy szép barna menyecske nyuj-

ajtót egy reszelővel kinyitotta s beléptek a konyhába. Onnan egy oldalt a szobák nyíltak, más oldalt egy kamra. Ennek az ajtaja nyitva volt. Ezt Mezei Béla bezárta, hogy esetleg az ott alvó a rablás alkalmával ki ne jöhessen. De alig hogy bezárta az ajtót, az újból kinyílt, alighanem a hibás bezárás következtében s erre a rablóbanda úgy megijedt, hogy elszaladt. Kifutottak a városkörüli földekre s ott töltötték az éjszakát, továbbá az egész napot, állítólag étlenszomjan. Már haza akartak volna jönni Szegedre, mikor Schönberger (ki Mezeiné leányának állítólagos vőlegénye) kijelentette:

— Pénz nélkül nem megyek haza!

Visszatértek esti tíz órakeresztül Török-Kanizsára. Egy nyilvános helyre mentek, ahol aztán kijelentették:

— Mi a Rinaldo Rinaldini bandájából vagyunk, odakint van még ötvenkét emberünk.

Az ottvaló személyektől aztán fenyegetések és a hosszú kések mutogatása közben elszedtek 15 forintot, két gyűrűt lehúztak az „aszszony” ujjáról, aki térdén állva könyörgött kegyelemért, elvették óráját, láncát s azután az ottlevő ugynevezett hölgyeket elakarták rabolni Szegedre. A „zsákmány” azonban ellenkezett s a tisztaparti fűzes felé, amint vezették volna őket, a szerencsétlen teremtések közül egy nagyot kiáltott:

— Segítség! Rablók!

Erre a rókusi temető széléből származott rablóbanda úgy megijedt, hogy szerteszaladt. Másnap az ottvaló csendőrörs parancsnoka, Földessy István őrmester, Tóth Antal kovácslegényt és Pulay József cipészlegényt letartóztatta a másik kettő még szökésben van. Az elfogottaknál kevés pénzt, a betett gyűrűkről való zálogcédulákat találtak, mást semmit. Schönberger adatai szerint Kohn rókusi pipakereskedőtől 200 pipát lopott, amiket aztán vidéki helyeken eladott.

— Embervásár Szegeden. Egy szegedi alsóvárosi asszonyt azzal vádolnak, hogy két fiatal szép leányt negyvenkét forintért eladott egy lélekkufárnak, a ki a szerencsétlenekkel már el is utazott Szegedről Nagyszentmiklósrá. Az egyik leány neve Mulati Juliánna. A másikat a feljelentő nem tudja, de biztos tudomása van arról, hogy a Mulatival egy másikat is szállítottak Nagyszentmiklósrá. A vád szerint az asszony a múlt hétfőn kivitte őket az állomáshoz, ott egy darabig tárgyalt a nagyszentmiklósi emberrel és mikor ez leszurta a negyvenkét forintokat, átadta neki a két leányt, a kiknek talán sejtelmük sem volt a gyalázatos alkuról. Szegeden, írja az ottani Híradó, ez nem az első ilyen eset; ott a lélekkufárok dolga annál is könnyebb, mert a rendőrségen komolyan senki sem foglalkozik az ilyen szomorú dologgal és így a szegény nép közt jó piaca lehet az embervásárnak.

tott a fiatal szakértő urnak egy pohár friss Tisza-vizet . . .

Másnap eltölgödvá léptem az irodába, zúgó fejjel és rettegéssel gondolva arra, hogy a principális referátát követelhet. Legnagyobb örömmre azonban azon hírrel fogadtak embe-reink, hogy „az öreg” néhány napi hivatalos utra indult. — „Eljen! — akkor nincs baj”.

... Mäskor, ahogy hajszolok jegyzőkönyvet! Örülök, ha egy elmarad. De a jelen eset más volt. A kiküldetés költségei felmerültek, könyveink tanúsítják, de egyéb semmi! Ismételten felkerektem derék igazgatónk a jegyzőkönyv ügyében, a lakásán is, a kaszinóban is. Egyre biztatott: meglesz, meglesz!

De hetek multak. A jegyzőkönyv csak nem akart megszületni; az igazgató ur pedig került engem, mint a fertőző beteg.

... Egy szép nap meghozta a megoldást. Épen siettem egy tárgyalásra, midőn — legnagyobb ámulatomra — az utca másik oldaláról felém tart a rég nem látott igazgató ur.

— Kedves doktor ur! — mondá. Értesitem, hogy ma délután 4 órakeresztül leszek, melyen elhatározzuk, hogy tekintettel arra, miszerint a minapi kiszálláskor a bizottság működését — időhiány folytán — be nem fejezhette, újabb kiküldetés vált szükségessé. A napot is meghatározzuk majd és értesítjük róla irodájukat Remélem: ismét kegyed jön ki!

— Hogyne! — mondám mosolyogva és siettem a bírósághoz.

Kis Sándor.

Vonatok érkezése és indulása

Nagy-Becskerekre, illetve Nagy-Becskerekéről.

Érvényes 1899. május hó 1-től.

Erkezik:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarra:

Temesvár felől: délelőtt 11.38, délután 5.36, éjjel 10.29.

Pancsova felől: délelőtt 10.33, délután 5.58.

Zombolya, Alibunár és Versecz felől: reggel 8.49, éjjel 10.29.

Zombolya felől: (keskenyvágányu pályaudvar) délelőtt 10.45, este 6.27, éjjel 10.21.

Csősztelek felől: reggel 6.24, (csak minden kedden, pénteken és vasárnap.)

b) a nagybecskereki (nknbt) pályaudvarra:

Budapest, Nagy-Kikinda felől: reggel 7.52, délután 4.45, éjjel 10.22.

Indul:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarról:

Temesvár felé: éjjel 3.00, délelőtt 10.00, délután 4.31.

Pancsova felé: reggel 8.02, este 6.20.

Alibunár és Zombolya felé: reggel 3.00, délután 4.31.

Versecz felé: reggel 6.15, délután 4.31.

Zombolya felé: (keskenyvágányu pályaudvar) reggel 5.05, délután 2.00, este 7.05.

Csősztelek felé: éjjel 2.50 (csak minden kedden, pénteken és vasárnap.)

b) a nagybecskereki (nknbt) pályaudvarról:

Budapest, Nagy-Kikinda felé: reggel 5.45, délelőtt 11.49, este 7.05.

TÁVIRATOK.

Stefánia főhercegnő utazása.

Budapest, július 20. (A „Torontál” eredeti távirata.) Gmundenből jelentik: Stefánia főhercegnő ma szülei látogatására Brüsszelbe utazott.

Nogáll püspök halálához.

Budapest, július 20. (A „Torontál” ered. távirata.) Nagyváradról jelentik: A 80 éves nagyprépost hült tetemét ma helyezték ravatalra. A bőkezű emberbarát halála valláskülönbég nélkül osztatlan részvételt keltett. Temetésén hivatalosan képviselve lesznek az összes itteni felekezetek.

A német császárné balesete.

Budapest, július 20. (A „Torontál” eredeti távirata.) Augusztá német császárné, ki tegnap lábát kifecamította, mint Berchtesgadenből jelentik, ma jobban érzi magát.

A belga zavarok.

Budapest, július 20. (A „Torontál” eredeti távirata.) Brüsszelből jelentik: Váratlan az a fordulat, mely abban nyilvánul, hogy Lipót király maga ráunt a mostani kabinet kormányára s maga igyekszik kedveskedni a liberálisoknak. Peereboom miniszterelnök bukását biztosnak tartják, ki után egy liberális átmeneti miniszterium következne.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1899. július 20.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései:

B u z a	kilóg.	100 kilogr. ára		100 kilogr. ára	
		frtől	frtíg	frtől	frtíg
Bánsági ó	76	9.20	9.30	80	9.55
Tiszavidéki	76	9.20	9.30	80	9.55
Pestvidéki	76	9.05	9.15	80	9.45
Bácskai	76	9.15	9.20	80	—
Rozs	uj	elsőrendű	70-72	7.05	7.15
„	„	másodrendű	—	6.90	7.00
Árpa	„	takarmány	60-62	5.90	6.30
„	„	égetni való	62-64	5.70	5.90
„	„	sörfőzésre való	64-66	6.50	7.00
Zab	„	—	39-41	5.85	6.00
Tengeri ó	bánsági	—	—	4.50	4.60
„	másnemű	—	—	5.00	5.25

Határidő-üzlet.

Budapest, július 20. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Buzában az árak 10-15 krral estek. Kötetett:

Buza októberre	8.26—	8.28
Rozs októberre	6.65—	6.66
Zab októberre	5.43—	5.44
Tengeri júliusra	4.72—	4.73
Tengeri augusztusra	4.65—	4.66
Tengeri 1900 májusra	—	—
Repce augusztusra	12.20—	12.30

VASUT-ÜGY.

82978/99. sz.-hoz Magyar kir. államasutak.

Pályázati hirdetmény.

A nagy. kir. államasutak igazgatósága a jövő 1900. évben, esetleg 3 éven át szükséges fém-, acél- és vasnemű anyagok szállításának biztosítást óhajtván, eziránt nyilvános pályázatot hirdet.

Az ajánlatok legkésőbb folyó évi augusztus hó 8-nak déli 12 óráig be-terjesztendők, a bánatpénz pedig folyó év augusztus hó 7-én déli 12 óráig beküldendő.

A pályázatra vonatkozó részletezett feltételek, a mennyiségek, ugyszintén a különleges szállítási feltételek a nagy. kir. államasutak anyag- és leltár-beszerzési szakosztályánál (Budapest, Andrásy-ut 73.) megtekinthetők.

Budapest, 1899. július hóban.

Az igazgatóság.

15783/99. Id. sz. Magyar királyi államasutak. Üzletvezetőség Kolozsvárott.

Pályázati hirdetmény.

A magyar királyi államasutak kolozsvári üzletvezetősége részéről a területéhez tartozó fő- és mellékvonalakon, valamint az általa kezelt helyi érdekű vasutakon levő homok-, föld-, kavics- és szén-rostélyok, valamint a homoksziták javításának 1900. év végéig való biztosítása érdekében ezennel nyilvános pályázat hirdettetik.

A rostélyok és sziták javítása után járó évi összeg mintegy 700 forintra tehető.

A rostélyok és sziták javítására vonatkozó feltételek és ajánlati minták a pályázati határidőig naponta a hivatalos órák alatt az anyag- és leltárbeszerzési ügyosztályunkban (Emke palota II. emelet 44. ajtó), továbbá osztálymérnökségünkben és valamennyi üzletvezetőségnél megtekinthetők s ugyanolyan díjmentesen átvehetők, nemkülömben a budapesti és brassói iparegyesületnél s az összes kereskedelmi és iparkamaráknál is megtekinthetők.

Csak azon rosta és szitakötők, valamint gyárosok pályázhatnak, kik a rostélyok és sziták javítását tényleg saját műhelyeikben eszközlik.

Az ajánlatok, melyek úgy az összes, mint csak egyes munkanemek teljesítésére is nyújthatók be, a kelettel és aláírással ellátott „Feltételek”-kel együtt lepecsételve és „Ajánlat 15783/99. számra rostélyok és sziták javítására” felirattal ellátva 1899. évi július hó 22-én déli 12 óráig a magyar kir. államasutak kolozsvári üzletvezetőség általános osztályánál átadandók, vagy ennek címe alatt pósta útján beküldendők.

Bánatpénzképen 35 frt (harmincöt forint) készpénzben vagy állami letételekre alkalmas értékű papirokban legkésőbb folyó évi július hó 21-én déli 12 óráig a m. á. v. kolozsvári üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál (Emke palota földszint 7. sz. ajtó) leteendő, illetve ennek címe alatt pósta útján beküldendő, ennek megtörténte pedig az ajánlati mintán megemlítendő, a letéti jegy azonban nem csatolandó.

Az engedményi százalékok az ajánlati úrlapon előírt tételeknél tisztán és olvashatóan számokkal és betűkkel kiirandók. Az esetleg el nem vállalt munkanemeknél e rovatokban vízszintes vonalokkal tüntetendő ki a munkanem elmaradása.

Kellően ki nem állított ajánlatok, vagy olyanok, melyek nem a kitűzött határidőig érkeznek, végre azok, melyekre bánatpénz nem tétetett le, figyelembe nem vétetnek.

Minden pályázó ajánlatával a pályázat eldöntéséig, legfeljebb azonban az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól számítva három hónapig visszavonhatatlanul kötelezettségben marad; a magyar kir. államasutak kolozsvári üzletvezetősége fentartja magának azt a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közt minden megszorítás nélkül szabadon választhasson, vagy hogy a munkát az ajánlattevők közt a legcélszerűbbnek mutakozó módon megoszthassa.

A nyertes ajánlattevővel külön szerződés fog kötteni, mely a két szerződő fél aláírása napjától lép hatályba.

Kolozsvár, 1899. évi június hó 22-én.

Az üzletvezetőség.

(Utányomás nem díjazatik.)

VASUT-ÜGYEK.

91.688/99. számhoz. Magy. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény
munkás kék öltönyök szállításának biztosítása tárgyában.

A magyar kir. államvasutak műhelyi, fűtőházi és egyéb munkásai által szükségelt kék öltönyök megszerzésének megkönnyítése érdekében szándékozik alulírott igazgatóság ily munkás kék öltönyök szállítását következő feltételek mellett nyilvános pályázat útján biztosítani.

1. A szállítandó kék öltönyök kizárólag belföldi gyárakban hazai anyagból és hazai munkások igénybe vételével készítenők. Az öltönyök többféle nagyságban, a jelen pályázati hirdetmény alapján hozzájuk benyújtandó ajánlattal egyidejűleg előmutatandó minta öltönynek teljesen megfelelő minőségben és alakban a m. kir. államvasutak azon szertáraiba becsomagolt állapotban szállítandók, a melyek az öltönyök szállításának átruházása alkalmával céggel közöltetni fognak.

2. A szállított kék öltönyök bizományba való átvételét, kezelését és gondos raktározását az államvasutak egyik alkalmas helyiségében a kijelölt szertári közegek fogják eszközölni, kik az öltönyöknek az említett munkások között az előre megállapított egység árak és készpénzfizetés mellett történő eladását is közvetíteni fogják.

3. A kijelölt szertári közegek kötelezettek az eladott öltönyökért befolyt pénzeszegeket az öltönyöket szállító gyárosnak, illetőleg cégnek minden hó 2-ik napján megküldeni, továbbá az átvett és készlethez levő öltönyök, valamint az eladott öltönyökért befolyt összegek el és leszárolását közvetlenül a szállító céggel megjelteni, a m. kir. államvasutak minden hozzájárulása és minden felelőssége nélkül.

4. A kék öltönyöknek bizományba való átvétele, eladása, kezelése és leszárolása körül felmerülő összes teendők végzésének kárpótlására köteles az az öltönyöket szállító cég tiszteleti díj fejében az illető szertári közegek az eladott öltönyökért befolyt pénzeszegeknek 8%-át vagyis minden befolyt 100 forint után nyolc forintot átengedni, illetőleg jogában fog állani az illető szertári közegeknek, hogy magának a céget megillető összeg elküldése alkalmával az elküldendő pénz összegnek 8 százalékot visszatartasson.

5. A m. kir. államvasutak igazgatósága fen tartja magának a jogot arra nézve, hogy egy oldaltul megállapíthassa azon vonalakat és azon szertárakat, hova és mily mennyiségben szállítandók lesznek a kék öltönyök.

Az öltönyöknek a m. kir. államvasutak saját vonalain való továbbítása önkezelésben fog történni.

6. Az öltönyöknek fentebb elősorolt feltételek mellett való szállítása 1900 évi január hó 1-től kezdődőleg 3 következő évre vagyis 1902. évi december hó 31-ig engedtetik meg.

Az ezen feltételek alapján munkás kék öltönyöket szállítani szándékozó cégek értesítettnek, hogy az erre vonatkozó egy koronás bélyeggel ellátott, megfelelően lepecsételt ajánlatokat f. évi szeptember hó 6-án déli 12 óráig a m. kir. államvasutak anyag és leltár beszerzési szakosztályánál (Budapest Andrassy-ut 73. II. em. 43 ajtó sz. a.) benyújtandó vagy oda posta útján beküldendők; ugyancsak mondott időig a Budapest nyugati szertárba benyújtandók vagy posta útján beküldendő 1 darab minta öltöny, mely állandó 1 drb zubbony, 1 drb nadrág és 1 sapkából és a minta öltöny készítéséhez felhasznált 1 méter kék vászon, mely szintén a cég pecsétjével ellátandó.

A mintaöltöny és az 1 méter vászon beküldése nélkül az illető ajánlat érdemleges tárgyalás alá vétetni nem fog.

Az ajánlatba világosan kiirandók külön az egy teljes öltönyre és külön az 1 db. nadrág,

1 drb zubbony, 1 drb sapkára vonatkozólag teendő egységárak; továbbá az ajánlatban világosan megjelölendő az öltönyök, valamint az ezek készítéséhez felhasználandó vászon gyártási helye is. A szállítandó öltönyök alakja és készítési módja lehetőleg azonos legyen az eddig szállított öltönyökével, melyek szertárainkban megtekinthetők.

Esetleg ily mintaöltöny megküldése, melyhez tartozik 1 drb zubbony, 1 drb nadrág, 1 drb sapka, az érte járó 2 forint 70 kr. előzetes lefizetése mellett Budapest nyugati szertárunknál kérelmezhető.

Minden ajánlat tevőről feltételeztetik, hogy a jelen pályázati hirdetményben felsorolt feltételeket ismeri és hogy azokat magára nézve kötelezőleg elfogadja. Végül a m. kir. államvasutak fentartja magának azon jogot, hogy ha a szállítás folyama alatt megállapítatik, hogy az öltönyök nem az ajánlattal előmutatott mintának megfelelő minőségben és alakban szállíthatnak és hogy azok nem az ajánlatban megjelölt honi gyárban készítették, ez esetben az illető céget, további szállítás alól egyoldalulag azonnal felmenthesse és ezen kívül az utóbb említett eset beálltánál a részére eladott öltönyökért befolyt összeg 20%-át bírságképen visszatartassa.

Budapest, 1899. július 7-én.

Az igazgatóság.
(Utányomás nem díjazatik.)

20127/99 számához. A magyar királyi államvasutak bpest-jobbparti üzletvezetősége.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak Gödöllő állomásán az állomási vendéglő üzletére kötött szerződés 1899. évi december hó 31-én lejárván, nevezett vendéglő üzletnek 1900. évi január hó 1-től számított három évi időtartamra, azaz 1902. évi december hó 31-éig leendő bérbeadása iránt ezennel nyilvános ajánlati tárgyalás hirdettetik.

Az 1 korona bélyeggel és „Ajánlat a m. kir. államvasutak Gödöllő állomásán levő vendéglő üzletének bérbevételére 20127/899. számhoz” felirattal ellátott, borítékba zárt és lepecsételt, nemkülömben a kellő okmányokkal eddigi vendéglősi minőségét igazoló (iparengedély és erkölcsi bizonyítvány) felszerelt ajánlatok 1899. évi szeptember hó 1-ének déli 12 óráig a m. kir. államvasutak budapest-jobbparti üzletvezetősége titkári hivatalához posta útján térti vevény mellett nyújtandók be. Bónatpénz fejében pedig 100 azaz száz osztr. ért. forint készpénzben, vagy állami letétre alkalmas papirokban, a nevezett üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál 1899. évi augusztus hó 31-ének déli 12 óráig leteendő.

Értékpapírok a budapesti, illetőleg bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett, tizennygy napnál nem régebb árfolyam szerinti értékben, de legteljebb csak névértékben fognak számíthatni.

Szóban levő vendéglő bérletére vonatkozó feltételek nevezett üzletvezetőség forgalmi osztályában (Budapest Külső-Kerepesi ut 8. házcsoport I. emelet 33. sz. ajtó) vagy a budapest-jobbparti, (keleti pályaudvar) győri és szabadkai forgalmi főnökségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők, miért is ajánlattevőktől feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik és azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő vagy a kitűzött határidőn túl érkezett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A magy. kir. államvasutak bpest-jobbparti üzletvezetősége fentartja magának a jogot, hogy az ajánlattevők közül, tekintet nélkül a felajánlott bérre, szabadon választhasson.

Budapest, 1899. évi június hó 16.

Az üzletvezetőség
(Utányomás nem díjazatik.)

Hirdetések.

Basahid község előljáráóságától.

3072. szám 1899.

653-31

Arverési hirdetmény.

Basahid község képviselőtestületének f. évi 19. számú határozata folytán ezennel közhírré tétetik, miszerint Basahid község határán gyakorlandó vadászati jog az 1883 évi XX. t-cz 3. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek hat (6) egymásután következő évre és pedig 1899. évi október hó 10-től 1905. évi augusztus hó 1-ig terjedő időtartamra nyilvános árverésen kiadni fog.

Az árverés f. évi augusztus hó 24-én d e 9 órákor Basahid község házában tartatik meg. Bónatpénzül 35 forint az árverés megkezdése előtt fizetendő le.

Egyéb feltételek naponta a hivatalos órákban a községi jegyzői irodában megtekinthetők.

Basahidon, 1899. évi július hó 18-án.

Száviics Szilárd
jegyző.

Papov,
bíró.

1160. szám. 1899.

651-32

Árlejtési hirdetmény.

Gyűlvész község képviselőtestületének III. fokulag is jóváhagyott 6. kgy. az 1898. számú határozatával a község háza kijavítása elhatározatott s a javítási költségekre a szükséges komok, téglák és más anyag beszerzési árán kívül 639 forint 64 kr. irányoztatott elő; ezen munkálatok kereszttül vitelére nyilvános szóbeli árlejtés hirdettetik f. évi július hó 30-án d. e. 9 órára azzal, hogy árlejtetni szándékozó kötelesek a fenti összeg 10%-át bónatpénzül letenni és hogy ezen munkálatokra vonatkozó tervezetek és árlejtési feltételek Gyűlvész község házában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Gyűlvész, 1899. július hó 15-én.

Fleischer,
jegyző.

Zsebelyán János,
bíró.

Eladási hirdetmény.

Az „**UJ VILÁG**” hoz címzett kírándulóhely, a bégaparti vasuti állomáson túl, **7 hold, 1000 □-öl terjedelemmel**, rajta levő **háaz, 5 szobával és pincével**. Különösen alkalmas **tejgazdaságnak**. Kényelmes szórakozó hely régi diófák árnyékában. A terület alkalmas **szőlőbeültetésre**.

Szabad kézből eladó.

Bővebb felvilágosítást nyújt

Fein Fülöp,

„Magyar Király” szálloda.

648-22

H i r d e t é s e k

felvételnek

a „Torontál” kiadóhivatalában.